

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Še jedenkrat shod v Vipavi.

Pač delamo preveč časti g. Žitniku in njegovim duševnim zmožnostim, če se še danes pečamo z njegovim govorom na shodu v Vipavi. Ker je pa stvari zavijal in grdil narodno stranko, smo to dolžni storiti, da mu ne bode kak nerazsoden človek verjel.

Seveda za kranjski razpor je ta govornik delal le narodno stranko odgovorno in popolnoma pozabil, da se je baš na njegovi strani največ naglašalo, da se morajo „ločiti duhovi.“ Mari narodna stranka ni po zadnjem potresu radovoljno roke podala za spravo in je to spravo katoliška stranka izkoriščala v to, da je narod hujskala po deželi in tako celo onemogočila s surovim nasilstvom shod v Starem trgu? Kdor je za spravo, gotovo tako ne postopa.

Naši stranki nadalje očita, da hrepeni po prvaštvu, mi smo pa nedavno dokazali v našem listu, da pač nobeni stranki ni toliko do prvaštva, kakor oni, v kateri sedi g. Žitnik. Zaradi prvaštva je pripravljena zatajiti narodno načelo. Tudi lahko rečemo, da gospod Žitnik bolj po prvaštvu hrepeni, kakor kdor si že bode izmej narodne stranke.

Da g. Žitniku ni prav, če naša stranka skuša priti v deželni odbor in deželni šolski svet, je nam umljivo, ker potem bi onda tako lahko njegova stranka ne prvakovala, kakor sedaj dela. Dokler bode zastopnik cerkve zagovarjal nemškutarijo po srednjih šolah in dokler bode deželni odbor s klerikalno večino obujal nezadovoljnost pri vsaki priliki, tako dolgo bi bil neodpustljiv greh, ko bi narodna stranka vse kar prepustila našim klerikalcem.

Da je g. Žitnik se sklinceval na krščanske ideje in pa obiral liberalce, se mi nič ne čudimo. To je pač že stara stvar. Le to bi bilo želeli, da drugičkrat v tem oziru obrne svojo ost ne proti naši stranki, temveč proti svoji, kajti njega stranka je rešila in ohranila nemški židovski liberalizem, katero njeno delo je pač vredno, da se zapiše v knjigo zgodovine, in obvaruje pozabljenja.

S skrajno drznostjo je g. Žitnik tudi ulične napise v Ljubljani izkoriščal proti naši stranki. Očita nam, da smo molčali, ko je dotično pritožbo

zavrglo upravno sodišče. „Slovenca“ je pač znano, da je to bilo kmalu po ljubljanskem potresu. Vsakdo bode priznal, da tedaj, ko je bilo potrebno skupnega delovanja vseh strank, ni kazalo, začeti nobenega boja. Kako bi bil pač zopet kričal „Slovenec“, ko bi mi bili začeli napadati klerikalce deželnega odbora, ki so vso stvar zakrivali! Vsaj je znano, kako je bil padel po „Rodoljubu“ zaradi dveh nedolžnih notic. Seveda klerikalcem bi bilo ljubše, ko bi mi bili tedaj začeli kak prepir, da bi nas bili potem napadali lahko še pri deželno-zborskih volitvah, češ, da delamo to proti interesom mesta in dežele, če v tako kritičnem času netimo prepir.

Čitatelji so že iz povedanega razvideli, da g. Žitnik zna resnico po svoje zasukati in posebno rad grehe svoje stranke izvrača na druge. Tako je nekoč tudi hotel našo stranko za slabo gospodarstvo deželnega odbora narediti odgovorno, če tudi nima večine v deželnem odboru. Zato pa dobro storimo, če njegovim besedam vsega ne verujemo. Gospod Žitnik je tudi to-le navedel na shodu v Vipavi: „Neki gospod je n. pr. pred leti vtihotapil v „Slovenca“ članek, naperjen proti družbi sv. Cirila in Metoda. Isti gospod je zatajil svoje duševno pokvečeno dete ter z vso silo udrihal po njem v

Ravno sedaj pred deželnozbornimi volitvami je vse dobro. Ker vedo, da napade na „Družbo sv. Cirila in Metoda“ obsoja narod slovenski, bi jih pa radi na koga družega zvalili. Kaj je o tej stvari pisala „Soča“, ne vemo, a „Novice“ so pa največ glede te družbe klerikalno stranko napadale zaradi dogodkov na katoliškem shodu in za to, kar je bilo v zvezi s tem shodom. Gospod Žitnik pač ne bode naposled še trdil, da je njegovi stranki kedo še utihotapil prvi katoliški shod! Sicer je pa to očitavanje ničevno. Javno je znano, da njegova stranka ni le z besedo, temveč tudi dejansko delala proti družbi, ker se ni hotela odreči prvotnemu svojemu namenu in dati denarja za osnovo katoliškega učiteljskega v Ljubljani, kakor so klerikalci želeli. Kakšno stališče je stranka zavzela glede te družbe, je jasno iz „Slovenca“ samega, kajti kar zginili so

bili iz njega izkazi za to družbo. Pojavili so se še le, ko so videli, da je ne uničijo, in ko je družba jela snovati šolo v Velikovecu, na kateri bodo učile šolske sestre, in za tako šolo že celo niso mogli odreči podpore.

O kakem utihotapljenju se pa že zaradi tega ne more govoriti, ker bi gospodje pač bili lahko takoj, ko so se oglasile „Novice“ ali pa „Soča“, izrekli, da se z dotičnim člankom ne vjemajo, kar razni listi večkrat store. Ker tega niso storili, moramo pač misliti, da je jako ugajal gospodom, ki imajo odločilno besedo. Kot politik mora g. Žitnik vedeti, da dementiji in popravki čez leta nimajo prav nobene cene in jim nikdo ne verjame. Zato smo tudi prepričani, da Žitnikovim besedam o utihotapljenem članku ni nikdo verjel, kakor tudi ne prepoznemu pojasnilu gosp. Klara o pogovoru ljubljanskega knezoškofa z ministrom Schönbornom.

Ker pa mi ne vemo, kateri članek je Žitnik mislil, če je sploh kak gotov članek mislil, zato bi želeli, da nam pove številko dotičnega „Slovenca“, številki „Soče“ in „Novic“, v katerih se je potem dotični članek pobijal. Še le potem bi morda bilo mogoče nekoliko pogledati stvar, kakšna da je. Posebnega pomena pa ne moremo pripisovati Žitnikovim stvarem, ki so javno znane, kaj se „Slovenec“ govori o stvareh, ki so zavite v tajnosti raznih uredništev ali ki so se razgovarjale „meji štirimimi očmi“. Sosebno ne verjamemo, da bi Žitnik tako natančno bil poučen o tajnostih uredništev „Soče“ in „Novic“, da bi mogel kaj gotovega govoriti. Vsa stvar le bolj diši po sumničenju, a še tega se je gosp. Žitnik jako okorno lotil, kakor se sploh ves njegov govor odlikuje z veliko neokretnostjo. To je za vsakega jasno. Zategadelj bi samo čas trčili, če bi sledili še kakemu ekskurzu njegovega vipavskega govora. Mi ne vemo, kaj so rojenice gosp. Žitniku usodile pri rojstvu, a toliko smo spoznali iz njegovega govora, da za velikega politika in državnika pač ni rojen, drugače bi bil stvar gotovo tako zasukal, da bi vsaj kak razsoden človek mu mogel verjeti.

Listek.

Tat.

(Povest J. E. Golobova.)
(Dalje.)

Aleška molči. Srce je prestalo biti . . . Upadlo je . . .

„Oče in mati . . . ded Andrej . . . govorili so in te obžalovali . . .“

„No kaj, kaj so?“ strese se Aleška.

„Obžalovali so . . . žal, pravijo, mladeneč je dober . . .“

„Kaj pravijo? Kaj glede . . . glede . . . najine svatbe?“

„Jaz sem se sama bala, Aleša . . . Ah, kako sem se bala! Nič, pravijo, mladeneč je dober, to je storil Sidor . . . On ni kriv, on sam bi se ne lotil . . . Oporekati se ne more, no počakati je sodbo . . . A to ni nič . . . Sem gredo! Z Bogom!“ pretrgala je v šepetu govor in bežala proč.

Po ulicah sta šli dve ženski s posodo za vodo.

Aleški so postali dnevi svetlejši po tem kratkem sestanku. Zamislili se in se zamislili, spomni se bližajoče se sodbe, na prsi mu leže kamen, težko mu je. Nakrat pa se prikaže pred njim Nataška in mu

laskavo šepče. Tu mu odleže in odneha, kamen na prsih se nekako vzdigne, obličeje se zgladi.

* * *

Tri tedne po tem, ko je urednik sestavil akt, dospelo je v Razgudinsko zbornico sporočilo o pozivu k mirivnemu sodišču Aleški, starosti, stotskemu, Danili Čečirini in dvema pričama.

Večji gosposki dom mirovnega sodnika Kuratova stal je na lepem mestu na bregu rečice Pustole poleg same vasi Pustoline. Okolu dvora so bili lepo postavljeni konjski hlevi, kašče, pasjice, a v sredi stalo je staro, nedavno dodelano poslopje, kjer se je uradovalo.

Ko so Razgudinski prišli, stalo je okolu dvora že nekoliko vozov z izpreženimi konji, okolu krilca poslopja je pa sedelo trideset mož in žen, pozvanih k preiskavam.

Ob najstih prišel je sodnik iz doma; množica se zmaje, vstane, umolkne, možje skinejo čepice; sodnik je šel molče v uradno poslopje. Razgudinski so precej dolgo čakali, da so prišli na vrsto. Pisar sodnikov je poklical že večkrat po nekoliko ljudij, kateri so čez nekaj časa prišli zopet vun, nekateri molče, povesevši glavo, drugi so se pogovarjali. Ti, ki so sedeli, razgovarjali so se tudi, no tiho in zdržano.

Aleška sedi na tleh pri krilci in ne sliši nič, kar se govori okolu njega, ne gleda, kaj se godi, celo niti ne misli ničesar. Pretrgoma, brez začetka in konca brodile so mu misli po glavi: sedaj se spomni tega, sedaj drugega. Najčesče se mu je sukalo: sodišče, sodnik . . . prišli . . . takoj bo.

„Aleška! Aleksej! Idimo!“ zakliče starosta.

Aleška ni niti slišal, ko je pisar zaklical njegovo ime. Omrznil je ves, v ušesih mu je šumelo, z očmi ni videl skoro nič. S trudom dospel je na krilce, tako so se mu tresla kolena.

Ustopili so v večjo sobo brez vsakega okrasja. Ob jedne steni stala je večja miza, polna papirja, ob nasprotni steni okolu dverij stali sta dve klopi, na strani je bila druga miza, za katero je sedel pisar, sodnik je sedel za večjo mizo, bil je blizo petdesetih let, poln, malo trebušen, plešast, z dolgimi sivimi brkami; obličeje je bilo mirno in veselo. Ko so ustopili Razgudinski, ozrl se je na nje, vstal, ozrl se malo, pogledal na uro in prešteval opravila, prebiraje s prsti po listih.

„Četrť na dve, pa še šest obravnava, a? To bo trpelo do samega večera,“ — izpregovori polglasno, gledaje na pisarja. Potem sede in reče glasno:

„Kje je Aleksej Kubiškin?“

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 24. septembra.

Doba Badenijev se bliža. Drugi mesec nastopi grof Badeni ministersko predsedstvo. Naslednik njegov v Galiciji bode knez Sanguszko. Višji deželni maršal pa postane grof Stanislav Badeni, brat novega ministerskega predsednika. On bode po svojih močeh tudi skrbel, da se v deželnem zboru ne bodo preveč razkrivale nepravilnosti pri volitvah v Galiciji, ki se se vršile še pod namestnikovanjem njegovega brata. Rusini in kmetska stranka v Galiciji so pač veseli, da se znebe jednega Badenija iz dežele, a ljubše bi pa jim bilo, da bi šla kar oba. Od kneza Szanguszka je pa pričakovati, da bode nepristranski vsaj v narodnem oziru vodil svoja dela, če tudi kot visok plemenitaš ne bode novi kmetski stranki posebno prijazen.

Witteka se liberalci le ne morejo otresti. Veselili so se, da minister ne postane, a sedaj se pa zopet govori, da se mu predsedstvo državnih železnic izroči le zaradi tega, da po tej poti zleze v ministerstvo. Trgovski minister Wittek tudi biti ni moral, ker v trgovskih stvareh pač ni dosti izurjen, on je le v železniških stvareh večak, da mu ga v Avstriji ni para. Pod novo vlado se misli preustrojiti organizacijo uprave državnih železnic in pri tem se bode pa sedanje predsedstvo državnih železnic premenilo v komunikacijsko ministerstvo in Wittek pa minister postane. Nekaj tacega že slutijo pri uredništvu „Neue Freie Presse“, zato so pa v svojem gospodarskem delu priobčili članek proti osnovi tacega ministerstva. Železniške in trgovske zadeve so v tesni zvezi in iz tega sklepa pisec, da morajo ostati združene pod jednim ministerstvom. Pisec piše tako, kakor bi mej ministerstvu ne bilo prav nobene zveze in kakor bi trgovski minister nič ne mogel izvedeti, kaj dela komunikacijski minister in narobe. Seveda vsako sredstvo je dobro da bi se le Witteka odkrižali.

Volitve na Dunaju. Včerajšnje volitve na Dunaju so izpale jako neugodno za liberalno stranko. Zgubila je 8 mandatov. Poprej je imela v drugem razredu 22 mandatov, od sedaj jih bode imela štirinajst. Izid volitev bi pa bil še za protisemite ugodnejši, da niso mnogi uradniki vzdržali se volitve vsled Kielmanseggovega ukaza in ker slutijo, da novi ministerski predsednik grof Badeni tudi ne bode dosti protisemitskih mestnih odbornikov. Če bode v prvem razredu voljenih še 14 protisemitskih odbornikov, pa imajo dvetretjinsko večino, levica bi potem ne mogla delati jim nobene ovire, ako bi bili jedini. Upanje je sedaj pač, da bodo imeli dvetretjinsko večino. Liberalci sami že ne upajo tega več naravnost preprečiti, temveč vse svoje sile le v to naperjajo, da bi razcepili to večino. Ako bi se jim to posrečilo, pa imajo upanje, da bodo igrali še nekako ulogo v mestnem zboru. Duhovščina se je včerajšnje volitve udeležila v obilnem številu, če tudi niso protisemiti za versko šolo v tem zmislu, kot jo želé konservativci.

Volitve za tirolski deželni zbor bodo dne 4. novembra v kmetskih občinah, dne 6. novembra v mestih, dne 7. novembra v trgovskih zbornicah in dne 9. novembra v veleposestvu. Zanimive bodo posebno volitve na južnem Tirolskem, kjer bode gotovo nova vlada napela vse sile, da bi pripomogla do zmage takim možem, ki pridejo v zbor.

Rusija in Francija. Predsednik francoske republike Faure pojde drugo leto v Rusijo k kronanju ruskega carja. O tem je že vse dogovorjeno. Stanoval bode v Moskvi v carskih palačah. To je novi dokaz, da so v Rusiji že premagali vse predsodke proti republiki. Faure bode pa na tem potovanju obiskal tudi danski, švedski in holandski dvor.

Kuba. Po došlih zasebnih poročilih je na Kubi vojaška organizacija jako pomankljiva. Čete se brez pravega smotra gonijo tja in sem. Nobenega pravega vojnega načrta Španci nimajo, pa tudi ni nič prekrbljeno, da bi glavno poveljništvo izvedelo, kakšen je položaj po deželi. Maršal Campos prav nič ne ve, kje so njegovi vojaki. Večkrat skoro teden dni mine, da izve, če so jih kje Kubanci naklestili. Upravna oblastva vojaštvo prej ovirajo, kot pa podpirajo. Tako maršal Campos ne more niti porabiti svojih vojaških sposobnostij. Prebivalci so večinoma Špancem sovražni ali pa vsaj jako nezaupni.

Dopisi.

Iz Vrbe na Koroškem, 23. septembra. (Pogreb Josipa Lendovška.) Poročali ste že

na kratko v svojem cenjenem listu, da je umrl naš prezasluzni borilec za narodove svetinje, gosp. prof. Josip Lendovšek, tu na Malem Strmecu, kamor je prišel se zdraviti in kjer je bil v hiši gostoljubne gospe Weinländerjeve oskrbljen in postrežen z vsem potrebnim vse dni svojega bivanja tako, kakor bi bolje ne bil mogel biti nikjer drugod. Ker ste v zadnjem svojem listu od 21. t. m. itak že naznanili, da bode v kratkem priobčili obširniši popis življenja, slovstvenega in političnega delovanja pokojnikovega, meni danes ne preostaja drugega, nego da Vam opišem na kratko pogreb, ki se je vršil včeraj z Malega Strmca na Dvor, kjer se je pokojnik položil k večnemu počitku. — Včerajšnji dan bil je sicer za nas tužen, a vreme bilo je krasno, uprav poletno. Cerkevni zvonovi jeli so že ob 3 uri popoldne vabiti k pogrebu, ki se je točno ob 4. uri pričel in ki je bil prav velikanski, kajti udeležila se ga je neštivilna množica ljudstva, poleg tega pa veliko pokojnikovih prijateljev in znancev iz Celovca, Baljaka, ter drugih krajev slovenske Koroške. S Štajerskega je prihitel k pogrebu tudi brat pokojnika, gosp. Miha Lendovšek, župnik v Makolah, in oficijelno so se ga udeležili vsi gospodje profesorji beljaške gimnazije, na čelu jim ravnatelj g. Zeehe sam, dijaštvo pa je bilo zastopano po večji deputaciji. Po običajnih molitvah pričel se je sprevod pomikati z Malega Strmca proti Dvoru; vodil ga je g. župnik in deželni poslanec Gregor Einspieler z asistenco dveh sosednih župnikov, gospoda Virnika in Kolariča, tem pa se je pridružilo še 21 drugih gospodov duhovnikov. Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, za katero je pokojni ves čas, od kar je stopila v življenje, z vsem svojim prirojenim mu navdušenjem deloval, bila je zastopana po svojem predsedniku g. svetniku in profesorju Tomo Zupanu in tajniku g. župniku Antonu Zlogarju. Nosili so ga slovenski možje-posestniki, slovenski fantje pa so korakali ob straneh krste, noseči krasne vence, katere so mu poklonila razna društva, gospodje kolegi, učenci in prijatelji njegovi. Ko je dospel sprevod na pokopališče v Dvoru in se je jama blagoslovila ter spustila krsta vanjo, spregovoril je g. posl. Gregor Einspieler. V živih besedah je risal pokojnikovo življenje in delovanje, poudarjaje, kako zelo da je ljubil ranjki svoj narod in koliko da se je trudil, da bi bil našemu ubogemu slovenskemu oratarju pripomogel do boljšega blagostanja. Omenjal je pa tudi javno in jasno, koliko da je moral on zaradi tega pretrpeti od svojih mnogoštevilnih nasprotnikov, kakoršnih je imel v izobilju ravno v Baljaku in njega okolici. — Sprevod izvršil se je v najlepšem redu in težkim srcem smo se po končanih mrtvaških opravilih ločili od gomile, v kateri zdaj počiva naš veliki spomin naš predgovor in mnogočliva. Njegovo delovanje pa bode zapisano z zlatimi črkami v zgodovini koroških Slovencev in upajmo, da seme, katero je on zasejal, ne usahne, marveč obrodi obilo dobrega sadu, v kar pomozi Bog! Nepozabnemu, blagemu pokojniku pa daj Bog večni mir in pokoj! Bodi mu lahka zemlja domača, v kateri naj vsaj mirno počiva!

Iz Trsta, 20. septembra. („XX settembre“ v Trstu; sadovi spravijive verske politike) V Pragi je vlada razglasila izjemno stanje za to, ker so se jej nekatera društva zdela preradikalna. Trst pa šteje mnogo društev in celo nekaj javnih korporacij in mej njim tudi mestni zastop, ki dan na dan uganjajo očitne iredentistiške demonstracije; mej tržaškim ljudstvom je mnogo, da premoogo rovačev, ki bi vso Avstrijo prodali za pol krajcarja in ki očito po kursu, na velikem trgu pred mestno palačo in pred c. kr. namestništvom vpijejo „Viva Roma“ in „Abasso Austria“, a vlada se ne zgane temveč mirno gleda kako laški gospodiči očito hrepene po materi Italiji, ter sramote Avstrijo in avstrijski čut. Kdor čuti v sebi kolikaj avstrijskega domoljubja ter je sinoči bil na tržaškem velikem trgu, gabi se mu je moralo kar je tam videl. Z žalostjo je moral gledati, kako rahlo postopa primorska vlada s sramotilci avstrijskega čuta. Kakor vsakdo ve, bil je sinoči predvečer onega znamenitega dne, ko je pred 25 leti italijanska vojska napadla Rim, ter ga vzela papeževi oblasti. Mestni magistrat tržaški napovedal je za minoli ponedeljek javno da se „dostojno“ sklene resolucija v kateri naj se izrazi „velikansko veselje“ vsega tržaškega prebivalstva nad tem znamenitim dogodkom. Po privatnem in zaupnem prizadevanju g. namestnika je pa župan to sejo odpovedal. Koliko velja „uradna tajnost“ pri tržaškem županu, pokazalo se je osobito pri tej priliki. Drugi dan so vsi tržaški listi objavili pismo (seveda zaupno), ki ga je namestnik pisal županu!! To pismo se od raznih strani razno presoja in občno — obsoja. Iz njega se najbolje vidi, kako je g. Rinaldinju k srcu prirastla laška stranka in nje proti-avstrijsko početje, ker se tako boji, da bi moralo ministerstvo razpustiti mestni zbor, ako bi bil sklenil gornjo resolucijo. Tega se pa g. namestniku ni treba bati, kajti po razpuščenju dobil bi Trst uprav iste mestne očete, katere je imel dosedaj. Saj drugače ni mogoče, ker iredenti v Trstu dan na dan bolj greben rase ter si več ni mogoče misliti Trsta brez iredentovskega zastopa. Seja mestnega zbora se je torej opustila, zborovanje društva „Progresso“ je pa policija prepovedala. Lahom se je torej vzela vsaka prilika, da dajo duška

svoju kipečim v-italijan-kin iredentističkim čutom. Vsled tega so šli na ulice — pred magistrat in pred namestništvo, da tu javno demonstrirajo proti avstrijskemu jarmu. Pod noč se je včeraj na velikem trgu producirala mestna godba. Kakor „nalašč“ izbrala si je za ta večer za godenje samo komade z markantnim narodnim značajem. Tako je svirala komad iz opere „Ernani“, v kojem se tako pomenljivo povdarja, da „siamo tutti una sola famiglia“ (Labi smo vsi jedna sama družina), kar je vročo kri tržaških neodrešencav, videčih se v „okovih tujcev“, tako razburilo, da so jeli živahno ploskati in kričati: „Viva Roma, Abasso il papa, Viva l' Italia“ in „Abasso“ in „Abasso“. Človek, ki je bil priča temu prizoru, moral se je žalostno obrniti v stran ter reči: Uboga Avstrija s tvojimi laškimi „zvestimi“ podaniki. Samo sem ter tja iz gneče čul se je posamezen glas: „Fora gli ebrei, fora i ravanei“ (ven z židi, proč z redkvo [Labi]) Z velicega trga šla je tolpa po korau in po glavnih ulicah, ter uprizarjala po raznih krajih razne proti-avstrijske demonstracije pojoč znano nas Slovane sramotočo pesen „Lege“: „Nella patria di Rossotti non si parla che italiano“. Pred uredništvom „Il Piccolo“ in „Independentente-ja“ klicali so „Erviva“, pred uredništvom vladnega „Mattina“ pa „Abasso“. Sotrudnika zadnjega lista Marcovitza so celo pretepali. Policistov bilo je povsod kakor listja in trave, a vsi so le mirno gledali ter čakali, da se gospodje naveličajo in razidejo. Ker so pa ti videli, da jih policisti puste pri miru, rasla jim je še „korajža“ in kričanja in vikanja ni bilo kraja. Šale pozno ponoči, ko so stražniki vendar uvideli, da se avstrijski čut na tak divjaški način ne sme žaliti, pozapri so nekateri izbrane gospodiče. To so — kakor jih il Piccolo imenuje — nastopni „signori“: D. Benca, dijak, R. Bernardino, agent, A. Fabbro, mehanik, J. Ara, student filologije, V. Gorzalini, agent, A. Rascovič, student slovstva (I. sin obš. svetovalca R.), A. Rascovič, agent (II. sin obš. svetovalca R.), J. Manesini, inženir, E. Rsegari, zidar, J. Slana, težak, J. Dompieri, jurist (sin II. podpredsednika in obš. svetovalca dr. D.). Vkupe je zaprtih 15 razgrajalec. Videli bodemo, kaj bode z obsodbo. Proti polnoči je neki Sustarsich napadel obš. svetovalca znanega rudečkarja Elgarda Rascoviča v kavarni Ferrari ter ga ranil nad očesom. Napadalec so zaprli. Župan je danes šel k namestniku in policijskemu vodju, da oprostí zaprte razgrajalce, a menda brez uspeha. Davi se je pred italijanskim konzulatom zgodila druga demonstracija. Kacih sto oseb kričalo je „Viva l' Italia unita“, „Viva Umberto“ — policija je morala tudi tu vmes poseči ter svetovati „gospodom“, da se spravijo v poslopje konzulata, kjer so pozneje še bolj upili ter se koncem mirno razšli. Časniki so danes iz večine zanepolnili: „Mattino“ širokonostno pripoveduje svojim slepim in gluhim bralcem o neki imponantni protidemonstraciji v avstrijskem smislu, katero pa menda nikdo slišal niti čutil ni razun tankih ušes našega Mattinovega poročevalca. No, ni kaj reči — iredenta v Trstu je že v klasju! Klo pobere to klasje, dozorelo na avstrijskih tleh pod vlado primorskega namestnika, to pokaže bodočnost. Dočim se iredentarskemu elementu v Trstu pušča popolna prostost in svoboda, zastopavlja se in kolikor možno zavira slovenski patrijotični življ. Kako so spoštuje naš slovenski deželni jezik celo v hiši božji — v cerkvi, kaže nam nastopen slučaj. Dne 17. t. m. umrl je velezaslužni, rodoljubni in uzorni duhovnik g. Mihael Jagodec, katehet na c. kr. ljudskih šolah. Cislalo in ljubilo je blagega pokojnika vse, kar ga je poznalo. Pri njega pogrebu zbralo se je mnogo brojnega občinstva in tudi pevski zbor „Slov. pevskega društva“. Policija mu je dovolila pevati žalostinke v hišni veži in na kolodvoru, a župnik cerkve sv. Antona starega, kjer je pokojnik navadno maševal, ne. Ko so pevci v veži začeli peti „Na grobeh“ ter sliši besede neki dr. Mioni, mlad laški svečenik, skoči ta mej pevce in trguje rekoč: „Ne izzivajte ljudstva“. Neki stražnik ga je odpravil, na kar se je srboriti duhovniček potuhnil v kot, kjer si je jeze ves zelen, raztrgal roket ter izjavil, da mrtveca dalje ne spremlja. Le ravnodušnosti našega krotkega ljudstva se je zahvaliti, da se ni dogodil večji škandal, ter se tak namestnik božji ni pošteno naklestil. Evo vam zopet dokaza, kakšno spravo žele oni, koji kriče, da nam je prej skrbeti za vero in potem za narodnost.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. septembra.

— (Slovensko gledališče.) Izid včerajšnje licitacije lož je obudil v nekaterih krogih mnenje, da občinstvo v bodoči sezoni gledališča ne bo tako podpiralo, kakor treba. Po našem mnenju pa iz uspeha licitacije nikakor ni na to sklepati. Lože so se oddale za vzklicno ceno, ker so jih prišli dražiti le tisti, ki so jih tudi že lani in predlanskim imeli. Najemniki lož so vedno jedni in tisti, tako za slovenske kakor za nemške predstave; vsak reflektuje le na ložo, katero je imel že prej, in ne draži druge, toliko prebivalstva pa Ljubljana še nima, da bi se vsako leto oglašali mimo starih najemnikov še povsem novi. Vsa pesimistična prerokovanja so torej neosnovana, toliko bolj, ker se tudi abonente za

se deže v parterju pridno oglašajo. Kdor se abonira, izhaja ceneje, vrh tega pa so abonenti močna opora gledališču, ki se nanje lahko zanaša. Želeti bi torej bilo, da se oglasi čim več abonentov. Kakor znano, se začne slovenske predstave dne 1. oktobra in sicer, kar je pač po sebi umevno, s slovansko igro. V to se je določila igra modernega češkega pisatelja Svobode „Pota življenja“ o kateri izpregovorimo te dni kaj več.

— (Šepav popravek.) Ko smo včeraj pisali notico o katoliškem konsumnem društvu, smo vsako besedo dobro premislili in zapisali le to, kar se da eventualno s pričami dokazati. Glede ponesrečenega Lovrenca Jakliča smo rekli, da ne vemo, je-li v konsumnem društvu kaj pil ali ne, a vzlic temu nam je društvo poslalo popravek. Po zakonu nas pač nihče ne more siliti, da bi poslani šepavi popravek vzprejeli, storimo pa to iz drugega razloga. Popravek slove: „Z ozirom na § 19. tisk. zak. se prosí, da blagovolite popraviti v št. 219. od 23. t. m. v Vašem cenjenem listu natisneno, da: Jaklič Lovrenc, delavec v predilnici, ni v delavskem kons. društvu ničesar pil, ker kot takemu se v zadrugi ne prodaje, on ni bil ud zadruga in tudi ni bil v zadrugi.“ Z bistvom naše notice se popravek niti ne bavi, razvidno je pa iz njega, da društvo samo ne more zanikati nobene druge naše trditve, torej jih s svojim molčanjem kot resnične potrjuje. To je toliko bolj zanimivo, ker ni dvoma, da bo „Slovenec“ danes po stari svoji navadi na nas zarohnel in slovesno zatrjeval, da je vse neresnično, kar smo pisali.

— (Vozni red za kolesarje) Kolesarski sport pridobil je v zadnjih letih mnogo prijateljev tudi v Ljubljani, katerih večina je združena v obeh tukajšnjih kolesarskih klubih. Članovi teh klubov drže se več ali manj klubovih pravil. Prava nadloga za šetajoče občinstvo in za pasante sploh pa so tako zvali „divjaki“, t. j. kolesarji, ki ne pripadajo nobenemu klubu; ti vozijo po uličnih trotovarih, po šetališčih in potih, ki so rezervirana izključno za pešce ter zavirajo osebni promet in spravljajo čisto pasante, posebno pa otroke, v telesno nevarnost. Tako n. pr. vozila sta se včeraj dva častnika prav neženirano po trotovarju na Dunajski cesti, a pred par dnevi vozila sta se celo dva člana kolesarskega kluba po Tivolskih drevoredih, ki so namenjeni pešcem. Oba slučaja vzbudila sta opravičeno nevoljo. Taki in jednaki slučaji pa demonstirajo potrebo po oblastvih določenega voznega reda za kolesarje. Z zadovoljstvom zatorej bilježimo vest, da je mestni policijski urad že izdelal tak vozni red, kateri se bode v kratkem predložil mestnemu svetu v odobrenje. Po novem voznem redu moral bi, kakor je to tudi drugod običajno, vsak kolesar imeti oblastveno dovolilo za vožnjo in vsako kolo svojo številko, vsled česar bode tudi kontrola olahkočena. Upati je, da se potem tudi kolesarska nadloga posebno z ozirom na „divjake“ kmalu odpravi.

— (V smrtni nevarnosti.) Včeraj ob 1/2 9. uri zvečer je neki šestnajstletni fant gnal tri krave v Vodice. Krave so bile druga z drugo zvezane. Pri Frančiškanskem mostu je rečeni fant prišel mej krave tako, da se mu je ovila vrv okoli vratu. V tistem hipu je tudi jedna krava nekoliko zaostala tako da se je vrv trdno oklenila fantovega vratu. Fant bi se bil gotovo zadušil, da mu ni priskočil na pomoč akad. kipar gospod Josip Puchreiter ter ga rešil iz nevarnega položaja.

— (Lepa jesen.) Pričela se je jesenska doba, kar nam najbolj kažejo hladna in meglena jutra. Sicer pa je vreme prav prijetno in se temperatura čez dan pri lepem jasnem nebu precej povzdigne. S kratka, jesen je jako lepa. Zadnji dež je tudi polja okrepčal in so se poljski pridelki precej opomogli.

— (Policijske vesti) Od včeraj pa do danes zjutraj aretovala je mestna policijska straža 13 oseb, in sicer 1 zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe, 6 zaradi razgrajanja, 5 zaradi postopanja in 1 zaradi pregreška po § 45. vojnega zakona, ker je hotel izseliti se v Ameriko, predno je zadostil vojni dolžnosti. Delavec Franc Janežič iz Ljubljane, ki je včeraj popoldne v gostilni „pri Kamničanu“ na Karlovski cesti v pijanosti brez povoda razgrajal, poškodoval hišno opravo ter gostilničarjevega hlappa, ki ga je hotel iz gostilne odpraviti, z nožem na roki težko ranil, izročjen je bil c. kr. deželnemu sodišču.

— (Deželni odbor kranjski) je izdal naslednjo okrožnico vsem županstvom in okrožnim zdravnikom na Kranjskem. Množje se vedno slučajni, da se bolniki iz bolnice morajo oddajati v hiralnico in da se ondi morajo oskrbovati ob stroških dotičnih občin, dokler županstva ne pošljejo po nje. S tem občinam nastajajo prav občutljivi stroški za oskrbovanje in vožnjo. Vrh trga se krati s tem prostor za one bolnike, katerim se ne more odreči oskrbovanje v bolnici. Da se odpravi ta veliki nedostatek, je vsekakor treba strogo spolnjevati določila o prejemanju bolnikov v javno bolnico. Osebe, katere trpe za kroničnimi in neozdravnimi boleznimi, sploh hirajoče osebe, se ne smejo sprejemati v javne bolnice, razun če so na novo zboleli za kako akutno boleznijo. Bolniki pa, ki se v bolnicah oskrbujejo, se morajo, ako so postali neozdravni, oziroma hiraleci, odpraviti iz bolnice in prepeljati v domovno občino, ali, dokler se to ne izvrši, oddati v hiralnico ter ondi oskrbovati ob občinskih stroških, ker deželni zaklad takih stroškov ne more in ne sme prevzeti. Pazijo naj torej županstva in gospodje okrožni zdravniki skrbno, da se osebe, ki trpe za kako kronično in neozdravno boleznijo, sploh hirajoče osebe ne bodo oddajale v javno bolnico, ampak da se zdravijo doma. Istotako je le v korist občini sami, da vse take bolnike, katere jim vodstvo bolnice naznanja kot neozdravne hiralece, nemudoma vzame iz bolnice, oziroma iz hiralnice, ako jih je vodstvo bolnično že oddalo v hiralnico, v kateri znaša dnevna oskrbina 50 kr., ki jih mora plačati občina. Sicer pa je zavoljo itak zelo obremenjenega deželnega zaklada treba, da se ko likor mogoče omeji vstop v bolnico tudi ozdravnim bolnikom, namreč da se v bolnico odkažejo le taki bolniki, katerih oskrbovati in zdraviti ni mogoče doma, ali pri katerih je treba kake težavne operacije. V tem oziru deželni odbor poudarja posebno, da so okrožni zdravniki po § 13. zakona z dne 24. avgusta 1888. l., dež. zak. št. 12., oziroma zakona z dne 13. avgusta 1892. l., dež. zak. št. 11., kakor tudi po § 15. službenega navodila za okrožne zdravnike dolžni, zdraviti v svojem službenem okolišči bodisi domače, kakor tudi vnanje ubožce.

— (Ažijo pri carinskih plačilih) se je določil za mesec oktober na 20% za plačila, ki se odštejejo v srebru namestu v zlatu.

— (Zdravstveno stanje) V Dolžu v novo-meškem okraju se je število bolnikov za legarjem nekoliko pomnožilo in jih je zdaj 14. Izmej vseh dozdaj zbolelih 20 oseb je umrl samo 1 otrok.

— (Zaupnica in nezaupnica.) Sežanski občinski zastop je imel minolo nedeljo sejo, v kateri je odvetnika dr. Rybača izvolil častnim občanom, županu Pirjevču, ki je pri deželnozbornski volitvi proti njemu agitoval, pa izrekel nezaupnico. To je gotovo jako značilno za vladno zmago na Krasu.

— (Deželnozbornske volitve na Goriškem) Skupina italijanskih veleposestnikov je volila v deželni zbor laško-liberalne kandidate: dra. Pajerja, Verzeznassija in Benardellija.

— (Gospod Hrabroslav Volarič) učitelj v Devinu in nadarjeni skladatelj slovenski, obolel je prav opasno za mačuhom ali tifusom.

— (Cesar v Zagrebu) Cesar pride dne 14. oktobra v Zagreb, kjer bo slovesno vzprejet, in ostane tam tri dni. Popoldne bo vzprejemal razne deputacije, popoldne pa bo prisostvoval položitvi zadnjega kamna pri gledališču in pri novih srednjih šolah. Zvečer bo slavnostna predstava v gledališču, potem serenada in bakljada. Mesto bo razsvetljeno. Dne 15. si bo cesar ogledal razna poslopja in naprave, zvečer pa bo ples. Tudi 16. si bo cesar ogledal razne zavode in se tisti dan zvečer odpeljal.

— (Umrla) je v Zagrebu gospa Mileva Radja roj. Petričič, vdova c. kr. šolskega nadzornika in sestra ljubljanskega veletržca g. Vaso Petričiča, v starosti 48 let.

— (Razpisane službe) Pri višjem deželnem sodišču v Gradcu mesto oficijala pomožnih uradov v X. čin. razredu. Prošnje do dne 31. oktobra predsedstvu višjega deželnega sodišča v Gradcu. — Pri okr. sodišču v Ribnici z dnem 1. oktobra mesto pisarja z mesečno plačo 30 gld.; pri okr. sodišču v Krškem mesto pisarja z mesečno plačo 30—35 gld. Prošnje dotičnima okr. sodiščema. — Mesto okrajnega zdravnika v Tolminu z dohodki X. plač. razreda. Zahteva se znanje nemškega, in slovenskega jezika. Prošnje do dne 1. oktobra predsedstvu namestništva v Trstu. — Mesto drugega okr. zdravnika na Primorskem z dohodki X. plač. razreda. Zahteva se znanje nemškega, italijanskega in jednega slovenskega jezika. Prošnje dne 10. oktobra predsedstvu namestništva v Trstu.

* (Lastno ženo prodal.) Kmet Mijo Kuharič v Borčcu na Hrvaškem je bil nekaj časa v denarnih stiskah in je zategadelj sklenil, prodati svojo ženo. Kmet Josip Škujanec v isti vasi, nekdanji ljubimec Kuharičeve žene, je vzprejel Kuharičavo ponudbo in odšel za ženo 160 gld. Lepa Bara je bila s kupčijo povsem zadovoljna in se je takoj preselila v Škujančovo hišo. Na vseh prizadetih veliko začudenje pa se je začelo za to kupčijo zanimati tudi sodišče, katero je prepričano, da je sklenjena kupčija kaznjivo dejanje.

* (Zarubljena madjarska zastava.) Nekateri Madjari v Oseku so po zadnjih proti-madjarskih demncstracijah ustanovili tam madjarsko bralno dru-

štvo. To so seveda morali primerno proslaviti. Ker pa v Oseku niso mogli dobiti nobene krme za svojo slavnost, šli so z veliko madjarsko zastavo preko Drave v Kis Darda, kjer so krepko pili v slavo Madjar-Orszaga. Ko pa je bilo treba plačati bili so vrli Madjari brez „drobža“. Krčmarju ni preostalo drugega nego zapleniti jim madjarsko zastavo. Jeli pa pri tem prišel do svojega računa, je pač dvomljivo.

* (Potres.) Dne 15. okolu 4 ure zjutraj je bil v Angori na Turškem rahel potres. Nekaj dni poprej je bil jednak potres tudi v Erzerumu — V noči od 21. na 22. septembra je bil v Spoletu v provinciji Perugia močan potres, ki je povzročil veliko škodo.

* (Najhitrejša ladija sveta) je nova ruska torpedolovka „Sokol“, kakor so dognale oficijelne poskušnje. Nobena ladija še ni dosegla dozdej tacih uspehov. Ladija je izdelana iz niklovega jekla in aluminija. Stroji so proračunjeni na 4400 konjskih moči.

* (Novodobna Robinzona.) Na severni obali Lolanda na Danskem je majhen otok Lindholm, ki ima samo dva prebivalca (m. ž. in žena), katera sta poleg divjačine in tičev jedina živa bitja na otoku. Daleč od sveta samotari ta zakonska dvojica na otoku.

Darila

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došli so za one, ki so bili po potresu prizadeti, še sledeči darovi: Uredništvo časopisa „Amerikanski Slovenec“ v Toweru v Severni Ameriki zbirko 238 gld.; zbirka neimenovanih 32 gld. 65 kr.; gospod Josip Skoberthal, železniški uradnik v Roču, zbirko 1 gld. 50 kr.

Knjizevnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 36 naslednjo vsebino: Zmaga dunajskih antisemitov; Strašilo panslavizma; Važna naredba za obrtne in gospodarske zadruga; F. Celestin: 14. IV. 1895.; M. Kalnički: Snjed gradu; Ruske drobčinice; Slovenskim abiturijantom; F. Götl: Janko Vencaj; Zaagoslava: Slovenska žena; Nada: Spomini na X. veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda; Omedlevica; Razgled po slovanskem svetu; Knjizevnost.

Brzojavke.

Dunaj 24. septembra. Uradni list prijavlja imenovanje sodnega pristava v Kranju, Josipa Stariča, okrajnim sodnikom v Mokronogu in avskultanta Frana Milčinskega sodnim pristavom v Idriji.

Dunaj 24. septembra. Sedanji poljski minister Jaworski bo koj, čim se sestavi novo ministerstvo, imenovan članom gospodske zbornice. Sedanji finančni minister dr. Böhm-Bawerk je določen pravim senatnim predsednikom pri upravnem sodišču.

Dunaj 24. septembra. Liberalni občinski svetniki so se dogovorili, eventualno, če zmagajo pri volitvi v prvem razredu, omogočiti izvolitev župana.

Dunaj 24. septembra. Cesar je dovolil, da se pri deželnih vladah službujoči vladni svetniki, tajniki, koncipisti in praktikanti odslej imenujejo: deželno-vladni svetniki, deželno-vladni tajniki itd.

Beligrad 24. septembra. Koj, ko se vrne kralj, odstopi sedanje ministerstvo in bo srbski poslanik na Dunaju, Simić, prevzel vladno z izrecnim nalogom, dognati premembo ustave.

Narodno-gospodarske stvari.

— Za hmeljarje. Gosp. Josip Širca v Žalcu nas prosi objaviti naslednje vrste: Usojam si naznaniti, da preskrbim pošiljatev hmelja iz Žalca v Žatec (Saaz) v nabiralnih vozeh ter računim voznino pošiljatve blaga na drobno, uračunši vsestranske stroške, samo po 4 gld. 45 kr. za 100 kilogramov. Po železniškem voznem ceniku stane voznina za pošiljatev blaga na drobno iz Žalca v Žatec 6 gld. 72 1/2 kr. za 100 kilogramov, h kateri vsoti se še priračunijo raznovrstne železniške pristojbine. Po tem takem si prihranijo p. n. pošiljalci hmelja iz Žalca v Žatec po mojem posredovanju pri vsakih 100 kilogramih voznega blaga 2 gld. 27 1/2 kr. na voznino in posebej še vse druge železniške in stranske stroške. Da pa se odpošiljatev navedenih nabiralnih voz iz Žalca ter njih razdelba na zaželjene prejemnike v Žatec brez vsakega motenja popoljno in gladko vrši, treba je: 1.) da se p. n. pošiljalci blagovoljno dogovorijo z menoj, kedaj naj se odpošlje hmelj; 2.) da se doma hmeljne bale razločno „signirajo“; 3.) da se vsaka bala posebej vestno zvaga (ako se vagajo na železnici, ali pa, ako moram jaz to preskrbeti, se to še posebej zaračuna); 4.) da se postavijo natančno po številu, kakor so bile meni naznanjene, ter točno v določenem času na železniško postajo v Žalci in 5.) da mi ob jednem izročijo dotične vagine zaznamke.

Avstrijska specijalitet. Na želodec bolehalo ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (4-13)

Iz uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Martina Slanca posestvo v Rozalnicah, cenjeno 5949 gld., dné 26. septembra in 26. oktobra v Metliki.
 Antona Želeta zemljišče v Parijah, cenjeno 1000 gld., in Josipa Gerlja zemljišče v Harijah, cenjeno 680 gld., oba dné 27. septembra in 28. oktobra v Ilirski Bistici.
 Iz Jakoba Šolarja zapuščine posestvo v Kropi, cenjeno 285 gld., dné 27. septembra in 28. oktobra v Radovljici.
 Martina Slanca posestvo v Rozalnicah, cenjeno 4785 gld., dné 27. septembra in 30. oktobra v Metliki.
 Janeza Široka posestvo v Senožetu, cenjeno 2373 gld., dné 28. septembra in 12. oktobra na Brdu.
 Posestne in lastniške pravice pri posestvu vlož. št. 91. občine Studence, pripisane parcele št. 221., dné 28. septembra in 30. oktobra v Senožecah.

Loterijske srečke 21. septembra.

V Gradci:	6,	8,	11,	35,	65.
Na Dunaji:	64,	76,	34,	61,	20.

Tujci.

23. septembra.
 Pri Lloyd: Gruntar iz Vipave, — Dublinar, Russo iz Solnograda; — Kronabeter iz Grada.
 Pri avstrijskem cesarju: Orel iz Vipave; — Habit, Kamauf z Duraja.
 Pri južnem kolodvoru: Stretof iz Staregatrga; — Mosshamer iz Bischofshofa; — Franko iz Škofjeloke; — Verbič iz Radičev.

Umrli so v Ljubljani:

20. septembra: Marija Knež, natarkeva hči, 3 mesece, Pristavske ulice v baraki. — Pavla Hager, zasobnega uradnika žena, 35 let, Hrenove ulice št. 10.
 22. septembra: Antonija Filipan, uradnikova žena, 39 let, Dunajska cesta št. 20.
 V otroški bolnici:
 21. septembra: Adolf Petrič uradnikov sin, 3 leta.
 V deželni bolnici:
 21. septembra: Valentin Verčič, gostač, 60 let.

Meteorologično poročilo.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	746.4	10.6° C	brezvetr.	jasno	
24.	7. zjutraj	745.6	5.8° C	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	743.7	20.4° C	sl. jvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 11.0°, za 28° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	"
Avstrijska zlata renta	121	"	75
Avstrijska kronska renta 4%	100	"	95
Ogerska zlata renta 4%	121	"	75
Ogerska kronska renta 4%	99	"	55
Avstro-ogerske bančne delnice	1057	"	"
Kreditne delnice	401	"	20
London vista	120	"	45
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	92 1/2
20 mark	11	"	78
20 frankov	9	"	54
Italijanski bankovci	45	"	30
C. kr. cekini	5	"	70

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sožalja ob boleznih in smrti nepozabnega nam sina, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

prof. Jakoba Hafner-ja

istotako za darovane vence, za obilno in častno udeležbo ter ganljivo petje pri pogrebu izražamo tem potom vsem sorodnikom, tukajšnjim in zunanjim prijateljem in znancem, zlasti tudi slavnemu občinskemu predstojništvu, čast. sodnemu, davčnemu in železniškemu uradništvu, čast. duhovništvu in č. č. očetom kapucinom, slavni čitalnici, gospodom pevcem bralnega društva in gasilnemu društvu v Škofji Loki, g. dr. J. Waldherrju in učencem njegovega zavoda v Ljubljani, slav. pevskemu društvu „Ljubljana“ in drugim gospodom pevcem Ljubljanskim. sploh vsakemu in vsem, ki so na katerikoli način proslavili pokojnikov spomin svojo najiskrenjšo zahvalo.

V Škofji Loki, dné 22. septembra 1895.

(1261) **Žalujoča rodbina.**

30 gld. plačam

listemu, kateri mi dne 19. t. m. vzeto uro in verižico nepoškodovano nazaj prinese.

(1259-2) **V. Ranth.**

Pony

črn konjiček, 13 pestij visok, 7 let star, zanesljiv, se prodaja pri Janko Ev. Sirc-u v Kranju. (1247-3)

Glasovir

prodaja se za nizko ceno v Salendrovi ulici št. 6, II. nadstropje. (1262-1)

Oglej se!

Vsi tisti, katerih lepo in nežno polt ti tako zelo občuduješ, se ne umivajo z ničemer drugim, nego z

Doering-ovim milom

S SOVO.

A ti, kaj delaš ti? Bodi pameten, **delaj isto tako!** Doeringovo milo s sovo dobiš lahko povsod komad po 30 kr. 9 (946-1)

Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Luček 3. V Ljubljani prodajata na debelo: Ant. Krisper, V. Petričič.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omejeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v okroglo-črtnih časih. Nrednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 18. uri 5 min. po sredi osebni vlak v Trbiš, Pontabal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Anzees, Ischi, Gmun, Šen, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomosi, Curih, Steyr-Linc, Budejovice, Plesnj, Marjine varo, Egor, Karlove varo, Francove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
 Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
 Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Solnograd.
 Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
 Ob 2. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomosi, Bragnic, Curih, Genova, Paris, čez Klein Reifling, Steyr, Linc, Gmunden, Ischi, Budejovice, Plesnj, Marjine varo, Egor, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
 Ob 7. uri 40 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
 Razn. tega ob nedeljah in prasnkih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egor, Marjinih varov, Plesnja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genova, Curih, Bragnic, Inomosi, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiša.
 Ob 8. uri 19 min. zjutraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
 Ob 11. uri 56 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egor, Marjinih varov, Plesnja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genova, Curih, Bragnic, Inomosi, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiša.
 Ob 2. uri 39 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
 Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Soljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
 Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.
 Ob 9. uri 25 min. zvečer osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
 Razn. tega ob nedeljah in prasnkih ob 10. uri 40 minut zvečer osebni vlak iz Lince-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.
 " 9. " 05 " popoldne " "
 " 5. " 50 " zvečer " "
 " 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in prasnkih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 50 min. zjutraj iz Kamnika. (5-210)
 " 11. " 15 " popoldne " "
 " 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in prasnkih.)

Kupim dobro ohranjeno (1249-2)

opravo za jedilno sobo.

Kdo? pové iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

prirejen iz planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (819-38)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Zahvala.

Mene spodaj podpisanega zadela je dné 9. t. m. velika nesreča, ker so mi pogorela poslopja. Zavarovan sem bil pri

c. kr. občni zavarovalnici

„Assicurazioni Generali“

v Trstu, katere zastop v Ljubljani, bančni zavod J. C. Mayer, je nastalo mi škodo pošteno cenil v mojo popolno zadovoljnost, kakor tudi mi odškodnino v najkrajšem času popolno izplačal.

Radi tega zahvaljujem najtoplejše ta zavod ter ga priporočam posestnikom, da si pri njem zavarujejo svoje imetje.

Škrjančevo, občina Radomlje, dné 23. septembra 1895.

(1258)

Blaž Pavlin.

Izprašan poštni upravitelj

(ekspeditor)

vešč slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v besedi in pisavi, želi nastopiti kako mesto kot upravitelj. (1144-9)

Oglasi naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Hiša na prodaj

v mestu Slovenska Bistrica na Spodnjem Štajerskem

na glavnem trgu, z jednim nadstropjem; pri tleh jedna večja in dve manjši sobi, potem velika kuhinja za izpiranje perila, dalje vinska klet in velika obokana veža ali lojpa; vsi prostori skupaj so pripravni za vsako trgovino ali obrtnijo. V prvo nadstropje se pride po stopnicah z drzaji; ondu sta dve večji in dve manjši sobi in prostorna predsoba ali dvorana záse, dalje kuhinja s štedilnim ognjiščem in shramba; podstrešje je z opako podloženo. Tik hiše je gospodarsko poslopje s posebnim vhomom na Gradiški trg ter obstoji iz hleva, skednja, parme za krmo in iz obokane kleti za zelenjad. Poleg se nahaja velik vrt za sočivje, ki je obraščen s češpljevimi drevesi in s tako imenovanimi pritličnjaki ter je tudi pripraven za počitek. K tej hiši pripadajo tudi rodovitne njive, čisto blizu mesta, v obsegu 2 3/4 orala. — Skupna cena je 5500 gld., od katerih je 2000 gld. takoj položiti pri sklepu kupne pogodbe, ostalih 3500 gld. pa se mora zavarovati s 5% obrestmi vred. (1256)

Pojasnila daje Fran Hübl, c. kr. knjigovodja v Šmarji pri Jelšah.

(1074) **FRAN CHRISTOPH-ov** (9)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, Ivana Luckmann-a nasledniku:** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.